

щото съм проста, и не мога да четя (Свято-то Писаніе за да Го позная. Тогава ми ка-залъ Священникъ-тъ: Моля ти ся, покажи ми писмо-то отъ сына си. Твърдъ добръ, и казала вдовица-та, и го извадила изъ пазухъ-тъ си; то е много уваяно и истрыто, честный отче! защото мнозина го разгръщахъ и много пж-ти го четохъ, и азъ го носяъ всякога като драгоцѣнно иманіе въ пазухъ-тъ си. Покажи ми онакъ книгъ, казалъ Священникъ-тъ, и посочилъ на една голѣма книгъ, която била на полица-тъ. Вдовица-та тоя часъ свалила книгъ-тъ, и истрыла прахъ-тъ отъ нея; защото отъ много време не была употреблявана. Тая книга е Библия, рѣкла тя, и бѣше на покойный-тъ ми мъжъ. Каква е чиста и не уваяна книга, казалъ Священникъ-тъ, като ъ бѣше разгърналъ, и обръщаше листа-та и едно по едно. Наистинъ, честный отче, азъ много ъ вардѣя, но като не зная да четя, оставямъ ъ да стои тамъ безъ да ъ чете нѣкой. Священникъ-тъ казалъ и на това: Ты много вардишь писмо-то на любезный-тъ си сынъ, кажи ми защо го вардишь толкова? Вдовица-та отговорила: Вардѣя го и го об-бычамъ защото е отъ сына ми, и като гледамъ писмо-то му, мыслиъ, че гледамъ предъ себе си него самаго; защото писмо-то му е пълно съ сыновны-ти му сладкы думы на любовь къмъ мене, къмъ горкъ-тъ си старъ майкъ. А подиръ малко време кога ся приближи смърть-та ти, казалъ и Священникъ-тъ,